

SJETI SE MORNARU DA SI MORE

POEZIJA O MORU U IZBORU
JAKŠE FIAMENGA

IVAN MARTINAC

LONDONSKA PJESMA

*Williama Blakea
Charlesu Baudelaireu*

*Lutalac
Tamnoput
Stasit
stiže na poluotok
sanjajući korov
kraljičinu svitu
jamstvo i kreč*

*Harrtet i Mary
i Emilia Williams
nadoše svoj odar pod atlantskim valom
Pogibeljne plovidbe
i mnoga mora
ostadoše za njim
U džepu mu bijaše oda grčkoj urni*

*O Wind
If Winter comes can Spring be far behind?*

*Zaboravio je zvižduk divljih kovitlaca
Zastave i užad isprskane solju
Portugalske škune
Mletačka vesla
Plamenac Kartage
Vitlo i čekrk*

*Zaboravio je čamce tegljače jedara
Istetoviranu čeljad na niskom keju
Pustolove
Potčasnike uz kvadrant i sekstant
Pramčani ležaj
nepojmljivo tvrd*

*Iz britanskih magli
izvedoše ga drugari
šepavi lord George i Trelawny
Sretoše ga opet na ligurijskom žalu
smrskane lubanje
iščupana srca*

*Spuštao je sidro
hrptenicom duge
prisuškujući dah
što zamire u njoj*